

KÁZÁNÍ 15. 1. 2012

VŠECHNO CO MÁŠ NEBO NEMÁŠ, JE OD JEŽÍŠE A PRO JEŽÍŠE

Dnešní hesla mne zaujala:

Běda všem, kdo hromadíte majetek a zabíráte veškerou půdu. Jednáte, jako kdyby jste byli na světě sami, zatímco ostatní nemají kde žít. Izajáš 5,8 (SNC)

Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život? Marek 8,36

Zaujala mne právě v kontextu uplynulého týdne, kdy se ve vládě řešila otázka církevních restitucí. Tato otázka rozbouřila znovu mnoho otázek a diskusí nejen mezi pohany, ale i mezi křesťany, až jsem byl místy šokován. Neměl jsem v úmyslu dnes mluvit o těchto otázkách, ale když jsem kouknul na Hesla dnešního dne, vnímal jsem, že se k tomu mám vrátit. Pojdme si nejdříve trochu shrnout celou problematiku a pak se podívejme hlouběji do Božího slova.

Československý stát v roce 1948 zabavil církvím téměř veškerý majetek v hodnotě stovek miliard korun.

Potom 1949 na základě vydaného zákona č. 218:

1. Začal sám platit mzdu (almužny) duchovním.
2. Zavedl pevný dohled nad církvemi.
3. Zakázal jakoukoli podporu církví od nadací, fondů a obročí.
4. Povolil duchovní službu jenom těm, koho předem schválil.
5. Cokoli odporovalo tomuto zákonu, bylo hodnoceno jako přestupek s pokutou do 100.000 Kčs, případně vězení do 6 měsíců.

Když se nad tím zamyslíte, uvědomíte si, že stát nejdříve „v zájmu pořádku“ vyloupil, co se dalo a od té doby dodnes se tváří jako dobrodinec, který jen tak z jakéhosi milosrdenství (údajně „z peněz od daňových poplatníků“) vydržuje duchovní. A ještě jich v posledních letech neúměrně přibývá a z čeho to má chudák stát pořádku platit.

Víte, jakou částkou stát platí dnes duchovní? Není to ani 10% výnosů, které má stát z ukradeného majetku.

Kdybychom to tedy vzali do důsledku, tak ve skutečnosti církev dodnes dotuje stát! Proč by stát chtěl o to přijít?

O čem je nový zákon a proč ho vidím jako dobrý a důležitý?

1. Oddělení státu a církve, a nezávislost na jeho momentální libovůli.
2. Alespoň částečná náprava křivd – má se navrátit asi 56% majetků – jinou otázkou je ovšem, v jakém budou stavu?
3. Uvolnění mnoha nemovitostí, které dosud obce nemohou využívat a nakládat s nimi a tak jenom chátrají.
4. ŘK církev si uvědomila, že mnoho z jejího majetku kdysi patřilo JB a obecně protestantům a tak došlo k tomu, že se současné registrované církve dohodly (ekumenická komise vytvořila návrh) na rozdělení financí mezi všechny církve. Tedy ty, které registrované nejsou, do toho nespádají. Je to tedy i určitá náprava historických vztahů mezi církvemi. (Jednota bratrská konkrétně, podobně jako některé jiné církve, v roce 1948 mnoho majetku neměla – dva sirotčince.)
5. Vyplácení peněz jako náhrada je stanoveno na určitou dobu do r. 2042, částka se bude postupně snižovat.
6. Stát se učí spravedlnosti a musí ho to něco stát.
7. Lidé se učí vnímat právo a že církev je důležitá, má nezastupitelné poslání.

8. Církev se učí nechat vše za každou cenu, budou se učit hospodařit v závislosti na Bohu, důvěřovat Mu.
9. Pro některé církve je to hrozba a zároveň výzva k reformaci, jinak to nezvládnou.

Mezi křesťany je určité procento lidí, kteří neví, jak se přesně k otázce nápravy křivd (restituci církevního majetku) postavit. Je to především z důvodu neznalosti této problematiky.

Pak jsou tu ti, kterých se nový zákon nedotkne. Tito jsou většinou proti a namítají, že církve měly upustit od všeho majetku a udělat jasné gesto odpuštění a opuštění svých nároků.

Já patřím ke skupině, která je jednoznačně pro nový zákon. Jsem přesvědčen, že společnost si musí jasně uvědomit, o co vše se jedná a napravit alespoň částečně křivdy. I tak církev určitou část odpouští.

Kdyby představitelé církví ustoupili od vyrovnání státu s církvemi, chápal bych to jako obrovskou nezodpovědnost a nemoudré jednání – zaměstnávají stovky lidí a podporují spoustu děl. Většina z toho by v tu chvíli zákonitě padla a narušila by se kontinuita.

I my v Nové Pace zaměstnáváme ze státních dotací některé lidi. Vůbec však nemám dojem, že bychom stát vysávali. Nový zákon pro nás bude změnou jenom v tom, že budeme dostávat průběžně stále méně peněz od státu až dávky nakonec úplně skončí. (Pokud by ten zákon nepřišel, tak by stát měl povinnost nám platit stále stejně až do aleluja.)

Ano, to, co dostáváme, je výpomoc dílu, které Bůh vložil do našich srdcí. A je to proto, abychom nežili jako církve sami pro sebe, ale je to jisté podnikání pro Boží království. Proto peníze, které přinášíme v desátkách, darech a sbírkách, můžeme o to více investovat do dalších projektů. Jsme tu proto, abychom zasáhli svět skrze službu lidí žijících v Boží bázní. A je pravda, že v naší zemi je určitá část lidí, která si velice dobře uvědomuje, že bez Božího lidu by tu byla hrůza a děs – tedy horší než nyní.

Nechci teď obecně církev idealizovat, sám vidím dost problémů a nedostatků. Ale kdyby tu nebyla žádná sůl.....?

Podívejte se do Skutků apoštolů, jak v souvislosti s duchovní službou fungovala diakonská služba lidem.

Skutky 6:3 Proto, bratři, vyberte ze svého středu sedm mužů dobré pověsti, plných Ducha a moudrosti, kterým tu práci svěříme. 4 Sami se pak budeme nadále věnovat modlitbě a službě Slova."

Vybírali ty nejlepší duchovní lidi, protože každá služba církve/křesťanů je v první řadě duchovní.

Marek 8:34 Potom Ježíš svolal zástup se svými učedníky a řekl jim: "Chce-li někdo jít za mnou, ať se zřekne sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě. 35 Kdokoli by si chtěl zachránit život, ten jej ztratí, ale kdokoli by ztratil život pro mě a pro evangelium, ten jej zachrání. 36 Co prospěje člověku, kdyby získal celý svět, ale sám sobě uškodil?"

Pán Ježíš vyzval učedníky k následování, ke službě, k vydání se naprosto jemu. Ano, někdy člověk musí opustit domov, musí opustit nějaký majetek, ale většina Božích dětí je povolána tam, kde jsou, aby tím vším, co jim Bůh daroval, sloužili naplno Jemu. Učí nás správně hospodařit, vychovávat děti, budovat domy, vzdělávat se, vidět potřeby druhých, dělit se, obdarovávat, být štědrí, vést druhé ke Kristu.

Ježíš nikdy nevedl k zaměření na nějaký vlastní život církve. Církev tu není pro církve, ale aby sloužila, byla k dispozici, tam, kde Bůh ukazuje, že má být. Jsem přesvědčen, že chce, aby církve uměla společně podnikat, dělat projekty – a zase ne pro sebe, ale pro službu, kterou jí Bůh připravil.

Věřím, že i náš sbor se ještě bude učit podnikat daleko víc než dosud!

Jsem nadšen, když vidím, že náš občudek Unitas tu není kvůli tomu, abychom od lidí urvali co nejvíc peněz, ale že je to místo pro setkání, pro slovo povzbuzení, svědectví.

Mateřské centrum Studánka tu není proto, aby se maminky dobře odreagovaly, ale v tom všem, co se tam děje, aby poznaly svého zachránce Ježíše. Pak už se na mnoho otázek nemusejí ptát druhých, ale Duch svatý je povede, jak milovat své manžely a vychovávat děti.

Brána škola a školka sice děti taky musí učit a vidím, že to dělají skvěle, ale stejně nejdůležitější je, aby děti poznaly Pána Ježíše a věděly, že jenom On je provede životem, dá jim tu pravou rozumnost poznání a orientaci. V jiné škole se s tím nesetkají.

Stejně tak Fontána nemá za cíl zaplácnout zajímavě volný čas, ale zjevovat Krista.

Všechny tyto činnosti a co ještě v budoucnu dalšího zde z Boží milosti povstane, je tu proto, že nás Bůh miluje. Zahnuje nás opravdu vším dobrým a my si to nemůžeme nechávat pro sebe.

Když budeme tím sloužit Ježíši, On to mezi námi ještě rozmnoží. Pokud bychom si chtěli hrabat pro sebe, jenom si stavět hezké modlitebny a dělat si hlavně hezká svoje setkání, postupně bychom ztráceli.

Jsem rád, že jsme jako sbor mohli už hodně investovat a to nejen do svého.

V červnu 1997 jsme pro začínající skupinku zakoupili v Lomnici nad Popelkou chatrč za 96 tis.Kč. Na koupi jsme si půjčili, polovina byla zvláštní dar. Tento dům jsme zrekonstruovali a už několik let tam slouží svému účelu. Vloni se skupinka osamostatnila, hledá svoje cesty, které jí Pán připravil. Koncem roku jsme tento dům Lomničákům věnovali jako dar pro jejich začátek a nyní se právě na katastru převádí do jejich vlastnictví.

Jak už jsem říkal minule, Ježíšova láska se kolem tebe točí. Odhod' všechny strachy, výčitky, nedůvěru a nechávej se Jím těšit povzbuzovat – denně. Jen tak jsme schopni jít za ním a Jemu sloužit, pro Něj podnikat.

Všechno, co máš nebo nemáš, je od Ježíše a pro Ježíše!

Dnešní slovo nám je mementem, abychom nebyli chamtiví a nechtěli všechno. A to jako církve ani jako jednotlivci. Máš-li něco, hospodař s tím, rozmnožuj jako hřivny, ale ne na úkor ostatních.